

«La poesia existeix per viure-la»

Entrevista als organitzadors de Versos Lliures, el cicle de poesia exponencial de Granollers, que enguany celebra la cinquena edició

Un dels recitals a l'Esquerda Foto: Versos Lliures

Ho deia Salvador Espriu en l'inici d'un dels seus poemes: «et diré sempre la veritat». I així hem volgut que fos aquesta conversa a quatre bandes entre en Joan, l'Alba, la Paula i l'Esteve. Ho hem fet així, perquè la paraula és viva i perquè aquest dissabte, 16 de març, comença la cinquena edició de Versos Lliures, el cicle de poesia exponencial de Granollers. Cinc anys de vida i de salut, de descobertes i d'idees, de cops de puny i de murmuris. Cinc anys que són, per cadascun dels organitzadors, anys de meravellar-se amb cada recital, amb cada poeta, amb cada veu. Per això, en ple any Espriu, i perquè són cinc edicions, que Versos Lliures comença aquest dissabte amb una festa ben grossa i especial, amb una jornada inaugural que viurà una poetada de luxe, amb la pràctica totalitat dels poetes que han anat passant pel cicle.

Ben mirat, i vist així, poca gent esperava, cinc anys enrere, que acabés consolidant-se, a l'Esquerda, un cicle de poesia dita en veu alta, en directe i sense filtres. Un cicle per on han passat les millors veus de la poesia catalana d'ara, la que viu connectada a la realitat i als nous temps. Poetes joves i, també, autors consolidats i amb trajectòries que avalen la seva presència. Com a mostra, Francesc Garriga o Montserra Abelló, dos dels referents de les noves veus exponencials de la poesia en català. Amb només un micro, la veu i el públic. Això és Versos Lliures i aquesta és l'essència que, cinc anys després, el manté més viu que mai.

Però, com va començar tot plegat? En Joan, un dels responsables de l'organització, ho recorda amb claredat. «Des del seu inici, l'Esquerda ha estat un agent d'agitació cultural amb diferents propostes d'oci transformador», diu. I afegeix: «totes aquestes propostes surten dels membres de l'assemblea. Jo feia pocs anys que havia començat a llegir i a escriure poesia. Després de la primera edició de Cicle de Cants i Autors, i en veure que a la ciutat no es feia res estable amb la poesia com a protagonista, la nit de la inauguració del segon local -l'actual- entre cerveses que van pujar al cap, li vaig proposar a l'Esteve fer alguna cosa amb la poesia?. Pim, pam. «Ei, sense pensar-ho gaire, va dir que sí. De seguida s'hi va sumar l'Alba Puigdollers. I, malgrat que la proposta va despertar una mica d'escepticisme, vam decidir apostar per engegar això que vam anomenar Versos Lliures?».

«M'exalta el nou i m'enamora el vell»

L'Alba, fins aquest any l'única veu femenina de la comissió organitzadora del cicle, viu amb intensitat el fet poètic. «Des que en Joan i l'Esteve em van enredar per formar part de la comissió, sento que visc la poesia per tot el cos. M'he tornat addicta!?. Una dona a flor de pell, entregada i compromesa. «Sentir «versos lliures» em provoca un somriure inconscient. Significa fer realitat un somni, poder descobrir i apropar la poesia de casa teixint xarxa a la ciutat. Permet obrir les portes, tant les físiques com les mentals, del que la gent entén per un casal popular de l'esquerra independentista, i també, significa alliberar aquesta poesia que a vegades es queda estancada en certs ambients o oblidada als llibres. Per mi, Versos Lliures significa buscar aliances amb altres persones que creuen que la paraula és transformadora?».

L'Esquerda viu intensament els recitals del cicle de Versos Lliures Foto: Versos Lliures

En Joan també té una idea ben clara de què suposa, per a ell, el cicle. «Ras i curt, Versos Lliures és la meua biblioteca viva. Està sent com una finestra per descobrir i conèixer els poetes catalans d'ara?. En aquest sentit, el cicle, a banda de ser una de les coses que fa amb més passió, l'ha influenciat en la manera d'entendre i escriure poesia. «Poder veure els recitals, i sopar

després amb els poetes, fa que puguis conèixer formes i continguts, estils i registres?. Una diversitat riquíssima que esdevé, també, un master aplicat en això de muntar activitats culturals. ?El que estic aprenent dubto que m'ho pugui ensenyar cap llibre, cap especialista o professional de la gestió cultural?.

?De Versos Lliures m'agrada tot el procés, crec que és el que ho fa més especial?, afegeix l'Alba. ?Des del primer dia que comencem a somiar impossibles i coses ben sonades, tot rient i compartint amb la comissió, passant per les trucades i mails plens de pressa i estrès, fins a submergir-me en els recitals i deixar-me portar per cada vers?. I si et féssim escollir la cosa que més t'agrada? ?Et diria que m'encanten les mirades de complicitat entre els que ho organitzem quan veiem que la gent gaudeix, riu i s'emociona?.

«No la cançó perfecta, sinó el crít»

El cicle creix, i la comissió també. L'energia que requereix el cicle s'ha vist renovada aquest any amb un regal d'aniversari molt especial, la Paula. Una mirada fresca, jove i oberta que vol aportar tot allò que pugui al cicle. ?És difícil quedar-te indiferent en veure que existeix un col·lectiu de joves que es mou per pur plaer per organitzar, a la teva ciutat avorrida, un cicle de poesia?. Energia, llibertat, decisió, empenta. Una aportació que vol sumar color al món que ens rodeja i als versos. ?El que més m'atrau de la poesia és el que encara no he descobert?.

Com un cop de puny, el fil del futur es lliga amb la veu d'aquest crít que és la Paula. De moment, només ha tingut temps de viure un recital, el que l'inimitable poeta madrileny Gonzalo Escarpa ha fet aquest dilluns, però l'estrena no podia ser millor. Després de viure una entrada d'aquest nivell, sembla raonable que digui que ?la poesia existeix per viure-la?. I afegeix que ?llegir està bé, és un exercici de comprensió a base d'imaginació. Però escoltar la poesia, sentir la veu de qui ha fet néixer els mateixos versos, és entendre i copsar directament el motiu de la seva creació?.

«Ensalcem tots dos en encesa espera, el meu poble i jo»

?M'agrada que haguem pogut crear i consolidar un espai obert, estable, popular, i independent on viure la poesia a Granollers?, confessa en Joan. ?Hem portat noms que són el millor d'aquest país, tots ells poetes que fan que la poesia sigui ben viva, més viva que mai. I ho estem fent des d'un casal popular?. De fet, L'Esquerda és l'únic espai de l'esquerra independentista i transformadora que té un cicle de poesia.

?En aquesta anys ja han passat molts poetes i ens hem adonat que tots tenen un vincle amb el cicle. Això és de les coses més maques que poden passar, perquè vol dir que entenen i comparteixen que ho fas perquè t'agrada i perquè hi creus?, rebla en Joan. Un fet que demostra que el cicle és viu, que batega i que té ànima, més enllà de l'encert o el desencert de les propostes. Un cicle que ja ha fet forat al paisatge cultural vallesà i que, també, és una modesta referència de la bona poesia que es fa als països catalans. Un cicle que es fa gran gràcies a l'esforç d'una comissió, però, sobretot, d'un casal que hi creu, d'un públic que ja és fidel i d'uns col·laboradors -dissenyadors, realitzadors, decoradors, ideòlegs, establiments amics- que l'han ajudat a créixer fins a llocs insospitats fa uns anys.

?Tinc la sensació que l'Esquerda i els Versos Lliures són o seran un espai referent per a la poesia catalana d'ara -potser lluny d'un reconeixement social-, perquè estem fent de la poesia una cosa popular i reconeixible?. Que així sigui, Alba, Paula, Joan i Esteve. I que la poesia segueixi escampant-se!

Montserrat Abelló, rebuda multitudinàriament pel públic de Granollers Foto: Versos Lliures